

سرمایه اساسی اقتصاد خلاق: نقش سرمایه فکری، اجتماعی، فرهنگی و نهادی

<p>معرفی مقاله فرهنگ و صنایع خلاق اندیشکده حکمروایی فرهنگ و صنایع خلاق سرمایه اساسی اقتصاد خلاق: نقش سرمایه فکری، اجتماعی، فرهنگی و نهادی امیرمحمد پوربیرام</p>		<p>نوع سند حوزه تخصصی برنامه عنوان نگارنده / نگارندگان ناظر کیفی مشاور / مشاوران ارزیاب / ارزیابان موعد تحویل تاریخ انتشار مخاطب / کارفرما</p>
<p>مالکیت فکری و حق تألیف</p>		
<p>توضیح حق تألیف و مالکیت فکری</p>		<p>فرد / مؤسسه</p>
<p>----- -----</p>		<p>----- -----</p>

جملات کلیدی

هدف اصلی از انجام این پژوهش، آشنایی مردم از چپستی اقتصاد خلاق و سرمایه اولیه برای توسعه اقتصاد خلاق می باشد.

کلمات کلیدی اقتصاد خلاق، سرمایه های اساسی، سرمایه فکری، سرمایه اجتماعی، سرمایه فرهنگی

مقاله "سرمایه اساسی اقتصاد خلاق: نقش سرمایه فکری، اجتماعی، فرهنگی و نهادی"^۱. در سال ۲۰۲۳ به نویسندگی اوسات و همکاران^۲ در مجله گردشگری و کسب و کار آپولو^۳ منتشر شد. هدف اصلی از انجام این پژوهش، آشنایی مردم از چپستی اقتصاد خلاق و سرمایه اولیه برای توسعه اقتصاد خلاق می باشد.

مقدمه:

نویسندگان در بخش مقدمه، به این موضوع اشاره می کنند که در سال های اخیر، اقتصاد خلاق، عنوان پیشران احیای صنایع پس از دوران پاندمی کرونا را یدک می کشد و بازار دیجیتال، تمرکز دولت ها و سیاستگذاران را به خود اختصاص داده است.

موضوع دیگری که در مقدمه بدان اشاره می شود آن است که کشور اندونزی در رتبه سوم کشورهای قرار می گیرد که تولید ناخالص داخلی آن توسط بخش اقتصاد خلاق تامین می شود. بنابراین، جهت تامین فرصت های شغلی جدید، توجه به دوام بلندمدت صنایعی نظیر صنایع خلاق در کشورهای چون اندونزی، که صنایع خلاق در آنجا جایگاه ویژه ای دارد، دوچندان می شود.

روش شناسی:

روش مطالعه، کتابخانه ای و منابع تحقیق از پایگاه های اطلاعاتی به دست می آیند. محدوده مقالات از سال ۲۰۱۵ به این سو می باشد. مجموعاً ۵۳ مقاله به دست می آید. این تحقیق از نوع کیفی می باشد و روش جمع آوری داده ها نیز شامل ثبت و ضبط اطلاعات مهم برای تجزیه و تحلیل می باشد.

نتایج:

۱. اقتصاد خلاق:

در این بخش، اقتصاد خلاق تعریف می شود. نویسندگان، اقتصاد خلاق را روشی برای نگرستن به اقتصاد که در آن نوآوری شیوه های نوین تفکر اولویت دارد، تعریف می کنند. همچنین سرمایه انسانی بویژه ایده ها و اطلاعات را محرک اصلی فعالیت های اقتصادی در اقتصاد خلاق به حساب می آورند.

نکته دیگری که نویسندگان در این قسمت به آن اشاره می کنند، آن است که صنایع مبتنی بر خلاقیت بدون پیشرفت علم و حفظ تاریخ امکان وجود ندارند. به عنوان نمونه، تاریخ فرهنگی اندونزی را نوعی از

1. Basic Capital of Creative Economy: The Role of Intellectual, Social, Cultural, and Institutional Capital.

2. Ausat and et al.

3. Apollo: Journal of Tourism and Business

اقتصادخلاق تعریف می‌کنند، که موجب رشد اقتصادی و افزایش شناخت بین‌المللی از فرهنگ اندونزی می‌شود.

۲. سرمایه‌های اساسی اقتصادخلاق:

در این قسمت، ایده‌های اساسی اقتصاد خلاق تعریف می‌شود.

الف) سرمایه فکری:

اوسات و همکاران سرمایه فکری را به عنوان دانشی در یک سازمان تعریف می‌کنند که توان ایجاد مزیت رقابتی را داشته و شامل مهارت‌های مدیریتی، ثبت اختراع و فناوری می‌شود. به عبارت دیگر، شایستگی، دانش، توانایی، مهارت، فداکاری و مسئولیت‌پذیری در کنارهم قرار می‌گیرند و سرمایه فکری را شکل می‌دهند.

ب) سرمایه اجتماعی:

نویسندگان، سرمایه‌اجتماعی را مجموعه ارزش‌های مشترک بین مالکان، مدیران و کارکنان شرکت، تعریف می‌کنند. فرهنگ، اخلاق کاری، ویژگی‌های نیروی کار، ارزش‌ها و تعاملات بین فردی را نیز جزئی از سرمایه اجتماعی می‌دانند. ایشان همچنین اعتماد هنجارها شبکه‌های مرتبط با تعاملات اجتماعی را نیز جز سرمایه اجتماعی تعریف می‌کنند.

ج) سرمایه فرهنگی:

نویسندگان، فرهنگ را شامل مواردی چون باورها، موضع‌گیری‌ها، روال‌ها و قراردادهای می‌دانند و مواردی چون فیلم، نقاشی و میراث فرهنگی را اشکال مختلف سرمایه فرهنگی به حساب می‌آورند و معتقدند که کشورها در طول زمان از طریق این اشکال، سرمایه اجتماعی را انباشت می‌کنند.

د) سرمایه نهادی:

این سرمایه، چهارمین تعریفی است که نویسندگان در این بخش بدان اشاره می‌کنند و آن را سرمایه انسانی یک کسب و کار تعریف می‌کنند و به عواملی نظیر سیاست‌های منابع انسانی، آموزش و جبران خسارت، سیستم‌های اطلاعاتی، سیستم‌های مدیریت دانش، دستورالعمل‌ها و اخلاق کاری به عنوان یاری‌رساننده سرمایه نهادی اشاره می‌کنند.

۳. ارکان اقتصاد خلاق:

الف) منابع:

ورودی مورد نیاز در فرایند خلق ارزش افزوده تعریف می‌شود.

ب) صنعت:

به بیان ساده، صنعت به تمام اقداماتی که توسط مردم برای تولید، توزیع، تجارت و استفاده از کالاها و خدمات تولیدشده در یک منطقه خاص انجام می‌شود، اطلاق می‌شود.

ج) تکنولوژی:

تکنولوژی از آنجا که ابزاری پایه‌ای برای علم محسوب می‌شود، به عنوان رکنی از اقتصادخلاق تعریف می‌شود. از طریق تکنولوژی، انسانها می‌توانند خلق، تولید و همکاری داشته و اجتماعی گردند.

د) نهادها:

از آنجا که نظم اجتماعی متشکل از هنجارها، رویه‌ها، مقررات و قوانین می‌باشد؛ لذا می‌توان آن را رکنی از اقتصادخلاق به حساب آورد. در حالت رسمی، نهادها، شامل قوانین و مقررات و در قالب غیررسمی، شامل نظام‌های ارزشی، آداب و رسوم و هنجارها می‌باشد. بنابراین داشتن سیستمی که حافظ موفقیت مستمر اقتصاد خلاق باشد، لازم و مهم می‌باشد.

ه) موسسات مالی:

حمایت موسسات مالی از کسب و کارهای خلاق را می‌توان از جمله مواردی دانست که به آنها در انجام تعهدات مالی خود یاری می‌رساند و از طریق این حمایت، بازیگران صنایع خلاق می‌توانند بدون محدودیت در بودجه، روی کار خویش تمرکز کنند.

نتیجه‌گیری:

نویسندگان، در این بخش، به نتیجه‌گیری می‌پردازند. اهم آنها بدین شرح هستند:

۱. اقتصادخلاق مفهومی است که هدف آن، دستیابی به توسعه اقتصادی پایدار مبتنی بر خلاقیت می‌باشد.

۲. سرمایه‌انسانی، اجتماعی، فرهنگی و نهادی، انواع سرمایه‌هایی هستند که شالوده اقتصاد خلاق را تشکیل

می‌دهند.

۳. برای پیشرفت اقتصاد، لازم است که مردم بطور خستگی ناپذیر، تلاش کنند.

۴. بازیگران فعال در اقتصاد خلاق، وظیفه دارند که به روندهای موجود توجه نشان دهند و ایده‌های خلاقانه به آنها اضافه کنند تا با نوآوری و تغییرات نوین، اقتصاد کشور را متحول نمایند.
۵. ایجاد اشتغال و نه افزایش تولید ناخالص داخلی، یکی از اهداف اقتصاد خلاق می‌باشد.

پژوهشکده سیاست‌گذاری
دانشگاه شریف

spri.sharif.ir

spri@sharif.ir

[sharif.policy](https://www.instagram.com/sharif.policy)

[sharif-policy](https://www.linkedin.com/company/sharif-policy)

t.me/spri1

تهران، بلوار تیموری، میدان تیموری، محوطه آموزش دانشگاه شریف،
پژوهشکده سیاست‌گذاری دانشگاه شریف

۰۲۱-۶۶۰۶۵۱۴۰

